Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

11. Aarg. Nr. 17. *Den 1. Juni 1862.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Tale af Præsident Brigham Young,

afholdt i Ogden City den 12te Juni 1860.

(Fra „Deseret News.")

Jeg er meget taknemmelig for denne Sammenkomst med Eder i Eftermiddag. Der er maaskee Mange tilstede, som aldrig have seet mig før nu, og Mange, som kjende mig, men som ikke have havt Leilighed til at tale med mig i flere Aar. Da der nu forundes mig den Glæde at tale til Eder, saa modtag min hjertelige Hilsen og mine bedste Ønsker for Eders Vel. Fred være med Eder og i Eders Boliger, og maa Gud velsigne Eder.

Jeg skal ikke optage lang Tid, thi jeg forstaaer, at paa Grund af Misforstaaelse i Arrangementet have mange af Eder været her Størsteparten af Dagen; jeg veed, at baade I og Eders Børn ere trætte, og jeg troer, det vilde være godt, om Lærerne vilde skaffe de Smaa noget Vand at drikke.

I mange Aar har jeg søgt at forkynde det evige Livs Principer, og jeg er taknemmelig for, at vi ere i Besiddelse af den Religion, som baade føder Aanden og sætter Legemet i Virksomhed. Jeg er glad for en saadan Religion. Den er forskjellig fra Nutidens Religioner — det er ikke blot en Søndagsreligion og en Mandagsreligion, men det er en Hverdagsreligion, som kan skaffe et Individ stadig Glæde. Den uddanner Aanden og udvikler Forstanden hos Enhver, som vil oplade sit Sind til at skue Guds Gjerninger ved det himmelske Lys — Verdenerne, som ere, og Verdenerne, som have været — indtil Alle kunne forstaae, at der aldrig har været en Tid, da der ikke fandtes Verdener liig denne, og at der aldrig vil komme en Tid, da der ikke vil findes Kloder, organiserede og beredte for Fornuftvæsenerne at boe paa.

Disse Væsener ere den Usynliges — vor Fader og Guds Billede. Hvis Eders Øine vare opladte til at skue de himmelske Hærskarer, vilde I see Væsener liig os selv. Vi ere i vor Svaghed og Ufuldkommenhed, vi ere i Mørket, de ere i Lyset, de ere i Herlighed. Vi ere i forkrænkeligt Kjød, underkastede Sygdom, Smerte, Misdannelse og Død. De himmelske Hærskarer ere Væsener ligesom disse mine Sødskende,

kun med den Forskjel, at de have en høiere Grad af Fuldkommenhed, da de have gjennemgaaet den samme Prøve, som vi nu befinde os i. De have været Forkrænkeligheden underkastede, ligesom vi nu ere; de have maattet smage den bittre Kalk, ligesom vi; de have prøvet Lyset og Mørket, Sandheden og Vildfarelsen, hvilket Privilegium vi nu nyde. Det evige Liv er bleven dem tilbudt, og de have annammet det. Det tilbydes os, som ere her forsamlede, og vi have besluttet at vandre paa den Vei, ad hvilken det kan erholdes. Om vi havde ønsket det, kunde vi i Dag have været i vore forskjellige Fødelande, som vi nu have forladt.

Det er en stor Glæde og Tilfredsstillelse for os at vide, at der findes nogle Faa blandt Jordens Befolkning, som ere villige til at annamme Livsens Ord, der kan berede dem til at tage evigt Ophold i Gud vor Faders Nærhed. Det er et stort Privilegium for os at være udsamlede fra de Ugudelige. Vi have ikke alene den Naade at kunne omgaaes med hverandre som Individer og Familier, men Gud har skaffet os et Sted, hvor vi kunne samles saa at sige som en egen Nation. Vi ere nu som en Green af Unionsregjeringen, der maa voxe, tiltage og udbrede sig overordentlig.

I have bygget et beqvemt Tabernakel her, hvor der for nogle faa Aar siden kun var en Mose. Dengang var der ingen Indbyggere paa dette Sted, og da vi første Gang besøgte dette Sted, efterat de Hellige havde begyndt at nedsætte sig her, var der neppe eet Settlement mellem Store Saltsøstad og Ogden. Nogle enkelte Familier havde bosat sig ved Willow Creek, men Ingen nordenfor samme, og nogle Faa paa Strækningen herfra til Saltsøstaden. Man kan nu kjøre, indtil man er træt, gjennem det ene Settlement efter det andet.

I have lagt en Foretagelses- og Driftighedsaand for Dagen, som er egen for Evangeliet, vi have annammet. Fornuften, som vi ere i Besiddelse af, blev os given i en viis Hensigt. Vi ere Børn af Universets Ophavsmand. Alle Jordens Beboere ere vor Herre Jesu Christi Faders Afkom. Fornuften er os given, for at vi skulle forbedres og uddannes derved. Hvem vil vælge evigt Liv? Disse mine Brødre og Søstre. Bjergenes Dale blive Tid efter anden befolkede af dem, som have valgt at vandre paa Livets Vei, og Tusinder af Andre ere adspredte i Europa og paa Øerne i Havet. Evangeliet, vi have annammet, er bleven forkyndt for de fleste Nationer paa Jorden, og Gud vil samle alle sine Børn ud fra Nationerne og bringe dem hjem til Zion.

Dette er Zions Land; dette er det Land, hvor Herren har begyndt sit Værk for sidste Gang, og hvor Jesus vil aabenbare sig anden Gang, naar han kommer for at samle og frelse Israel. Det er vor Pligt at berede Veien for hans Komme.

Ethvert Menneske er begavet med Fornuft, har sin egen Handlefrihed og maa selv udarbeide sin Salighed, saa at Legem og Aand kan blive kronet med Herlighed, Udødelighed og evigt Liv. Bliv aldrig modfaldne, lad Troen ikke rokkes, lad ikke Eders Nidkjærhed slappes i mindste Maade, thi Riget er vort. Gud har forfremmet dette Værk paa Jorden. Byer og Landstrækninger have reist sig mod det, og Stater have forenet sig om at udrydde dette Rige og Guds Regjeringsorden af Jorden. Verdens Riger er Fjender af Guds Rige. I have seet, hvorledes Eders Omgivelser have reist sig imod Eder, hvorledes de, der skulde have været Eders Venner og Støtter, have hadet og forfulgt Eder for Evangeliets Skyld. Vi have Alle mere eller mindre lidt under slig Medfart. Er det forbi nu? Nei.

Vi see Folk samles her, og de hjælpe Hundreder og Tusinder herop, og dog vende Nogle tilbage. Gjør det os forsagte? Hvor ofte er det ikke bleven sagt til mig: „En stor Deel vil reise til Californien?" Mit Svar er: Lad dem kun gaae, der er mere end Nok tilbage. Dette Værk er i sin Opvæxt, og Guds Kraft aabenbares mere og mere for alt Kjød. Troen paa Evangeliet tiltager blandt Menneskenes Børn, og de Hellige voxe i Kraft. Sammenlign dette Sted med dets Tilstand for ti Aar siden. Er der skeet nogen Fremgang? Hvormange var der for ti Aar siden i Staterne og i fremmede Lande, som ønskede at komme herop? Ikke een for hver ti nu. Evangeliets Aand trænger sig frem blandt Nationerne og de Hellige samles hjem. Denne Verdens Riger maae blive vor Herres og hans Salvedes. For at kunne gjøre Noget til dette Værks Fremme, maae vi overvinde Synden og enhver ond Tilbøielighed i Menneskets Natur — enhver egenkjærlig og vanhellig Følelse. Bortkast al Begjerlighed efter denne Verdens Ting, samt al jordisk Forfængelighed og Daarskab.

Det er de Helliges Privilegium at nyde alt Godt, thi Jorden og dens Fylde er Herrens, og han har forjættet Alt til sine trofaste Børn; men det maa nydes uden Begjerlighedens, Egennyttens og Sandselighedens Aand, det maa nydes i Evangeliets Aand. Da vil Solen straale venligt ned paa os, hver Dag vil være en Glædesdag for os, og Alting være iklædt Skjønhedens Glands og give de Hellige Tilfredshed, Fornøielse og Hvile. Planteriget er skabt for Mennesket, for at tilfredsstille hans Smag, styrke hans Sundhed og fryde enhver af hans Sandser. Guldet og Sølvet vil blive givet til de Hellige; denne Verdens Skatte ville blive overgivne i deres Hænder, og de skulle være lovlige Arvinger til samme. Vi have nu en Prøvens Dag, hvor det skal vise sig, om vi ere værdige til at eie Alting, thi det maa nydes uden Begjerlighed. Uden Jesu Christi rene Aand kunne vi ikke faae Deelagtighed i det evige Livs Goder.

Himmelens og Jordens Fylde — Bjergene, Guldet og Ædelstenene i samme — Alt vil blive skjenket dem, som ere deres Gud og deres Religion hengivne. Hveden, Olien, Viinranken, Qvæget paa de evige Høie og alle de Velsignelser, Herren har beredt for enhver Skabning, han har organiseret og sat her paa Jorden, Alt vil blive overgivet i de retmæssige Arvingers Hænder, og det er de Hellige. Dette er en ubehagelig Tanke for de Vantroende, men hvorfor troe de ikke? Hvis der er Nogle her, som ikke troe Evangeliet, og som mene, at de Hellige ere egenkjærlige, Alt hvad de behøve er, at blive Hellige; da ville de blive Arvinger tilligemed de øvrige Hellige. Der ligger ingen Egennytte heri, saavidt jeg kan see, thi de have det samme Privilegium som vi og enhver Mand og Qvinde paa Jorden. Guds Rige er opreist, Evangeliets Ordinantser meddeles Menneskene, Liv og Frelse tilbydes dem, og hvem vil gaae glip af Rigets Velsignelser? Alle, som troe, som ere oprigtige af Hjertet og frembære Retfærdigheds Frugter, ere Guds Udvalgte og Arvinger til alle Ting. De, som negte at adlyde Herrens hellige Bud og hans Huses Ordinantser, ville blive dømte af deres egen Mund, ville fordømme sig selv, ligesom de nu gjøre, ville ansees som Uværdige og ingen Lod eller Deel faae med de Retfærdige. Men de hedenske Nationer, som nu leve og have levet paa Jorden, ville alle blive velsignede — de ville opleve den Dag, da det skal forundes dem Leilighed til at annamme den nye og evige Pagts Velsignelser, hvilken nu er oprettet paa Jorden af Guds Søn, og ved den skulle de bringes til Herlighed og Hvile.

Brødre og Søstre, jeg ønsker, I vilde vedblive at gjøre Godt; jeg ønsker, at Eders Sind maa oplades mere og mere, saa I kunne see og forstaae Alting, som det er. Denne Jord er i dens nuværende Tilstand ikke noget passende Opholdssted for de Herliggjorte; men den adlyder sin Skabelses Lov — er bleven døbt med Vand, vil blive døbt med Ild og den Hellig-Aand og gradviis blive beredt til Bolig for de Trofaste.

Bør vi ikke stræbe at berede os saameget som mulig for Menneskenes Søns Komme? Frelseren vil bestyre sit Rige ved sine Apostler og Propheter, indtil alle Hedningenationerne ere fuldkommen gjenløste ved Forløsningsordinantserne, saa de kunne arve det Rige, der er beredt for dem. Dette Værk maa gaae frem; denne Jord maa blive et Paradiis — maa blive renset fra Synden, som har været paa den i mange Slægter, og et Folk maa beredes for Menneskens Søn. Han vil danne sig et Folk længe før Jorden bliver gjort celestial og skikket for Guds Nærværelse. De Hellige ville voxe, Viisdommens og Kundskabens Aand vil voxe, og enhver af Aandens Gaver maa voxe paa Jorden, indtil et Folk og et Sted er beredt, saa at Frelseren kan komme og fuldende den Gjerning, der er bleven ham anbetroet; da vil han overlevere Riget til sin Fader.

Der er et stort Arbeide for de Hellige at udføre. Stræb at forskjønne og forbedre Alt, hvad der omgiver Eder. Dyrk Jorden saavel som Eders aandelige Evner. Byg Stæder, smyk Eders Boliger, anlæg Parker, Haver og Viingaarde og gjør Jorden saa behagelig, at naar I betragte Frugten af Eders Arbeide, I kunne gjøre det med Fornøielse, og at Englene kunne fryde sig ved at besøge Eders hyggelige Hjem. Men glem imidlertid ikke at uddanne Eders Aand med alle Himmelens Naadegaver.

Synden maa overvindes og Retfærdighed ophøies, indtil Jesus regjerer som Nationernes Konge, ligesom han nu er de Helliges. Dette er ikke til Skade for de Ugudelige, thi de have Leilighed til at annamme Barmhjertighedens Tilbud, hvis de ønske det. Ingen vil blive truet dertil. Alle kunne frit spise, drikke og mætte sig, om de ville, eller ogsaa spise Skaller, hvis de foretrække dette. Lad Enhver, der ønsker at reise til Californien, reise, thi vi behøve ikke saadanne Individer her. Dette Land er særdeles skikket til at udfinde dem, der ikke ere komne hid for deres Religions Skyld. Bjergene, Ørkenerne, de golde Sletter, det strenge Arbeide og den tarvelige Kost er Altsammen saaledes afpasset, at de, som ikke elske Sandheden, ville gaae til Californien eller andre Steder, og vi ere glade ved at blive dem qvit. Nogle, som ere her nu, burde ligeledes reise, medmindre de omvende sig og blive skikkelige Folk.

Vær trofaste, ydmyge og paapasselige, hold Eder nær til Herren i Bønnen og efterlev altid Eders Religion. Opbevar Overskuddet af Eders Korn, og naar I have udført dette, gaa da ikke hen og gjør som Nogle have gjort — tag ikke hvert Pund Smør, hver Snees Æg, hver Tønde Hvede og alle de gode Sager, I raade over, og bring det til dem, som vilde skjære Halsen over paa Eder, hvis det stod i deres Magt. Hvis de, jeg sigter til, kunde udføre det, vilde de ihjelslaae hver En, som ikke vilde fornegte dette Værk. Men de have ikke denne Magt, og ville aldrig faae den. Israel vil blive indsamlet, de Fattige ligeledes, og dette Josephs Arveland vil blive befriet før alle Tyranner. Deres Magt er brudt, og de ville gaae deres Undgang imøde, medens Zion reiser sig i sin Vælde, hvilket hverken kan forhindres af Djævelen eller onde Mennesker. Gud har bestemt det saaledes, og vi ere ham behjælpelige dermed og ville grundfæste Ret-

færdighed paa Jorden. Den Dag vil komme, da de Retfærdige kunne opsende deres Bønner og lægge sig til Hvile i Fred, thi Mordere ville ikke længere omsværme dem.

Ville I lade enhver Handling i Eders Liv fremme Guds Rige? Hvis I gjøre det, kunne I være forvissede om, at Enhver, der strider mod Retfærdighed, vil være Eders Fjende. Men de, som ere komne hid for at stjæle Heste og Qvæg, istedetfor at skaffe sig sit Ophold paa en ærlig Maade, gjorde bedre i at forsage deres syndige Færd eller i at reise til Steder, hvor Sligt er mere populairt. Herren den Almægtige vil have et reent Folk, et Folk, der vil tjene ham, og vi skulle endnu see den Dag, da vi ere frie for alle Mordere, Tyve, Røvere, Løgnere, Hoerkarle, Drukkenbolte og alle andre slette Subjecter, som besmitte Jorden.

Min bestandige Bøn er, at Vreden, som hersker i de Ulydiges Hjerter, maa vende sig mod dem selv, og at de Ugudelige maae ihjelslaae de Ugudelige, indtil der ikke findes noget Sted paa Jorden for dem, der overtræde Guds Love, saa de Retfærdige kunne leve i Fred. De Ugudelige ere ifærd hermed, og midt under den Forbittrelse, som har omringet os paa alle Kanter, er det forbausende, hvorledes Guds usynlige Haand har bevaret dette Folk. Jeg kan for Øieblikket ikke erindre, at Nogen i vort Territorium, der ønskede at efterleve sin Religion, er falden for de Ugudeliges Haand i al den Tid, jeg sigter til, med Undtagelse af Broder William Cook. De tilskrive mig denne de Helliges vidunderlige Bevarelse, men de tage feil. Den Almægtige kan lede Menneskets Handlinger og frembringe Resultater, der langt overgaae den menneskelige Viisdoms Beregninger. Han har frembragt alle disse Omstændigheder, og de Ugudelige maae selv hjælpe ham dermed. „Menneskets Vrede skal prise ham."

Maa Guds Velsignelse hvile over Eder og hele Israels Huus er min Bøn i Jesu Navn. Amen.

Evangeliet.

(Fra „Millennial Star.")

„Det er retfærdigt for Gud at gjengjelde dem Trængsel, som trænge Eder, men Eder, som trænges, Ro med os ved den Herres Jesu Aabenbarelse fra Himmelen med sin Magtes Engle, med Ildslue, naar han bringer Hevn over dem, som ikke kjende Gud, og over dem, som ikke ere vor Herres Jesu Christi Evangelium lydige."

Paulus.

Da vi selv have indseet Vigtigheden af ovenstaaende Skriftsted, føle vi os tilskyndede til at fremsætte vore Betragtninger her til Gavn for Andre.

Ved at skue ud i Verden see vi Religionen aabenbare sig paa mangfoldige Maader blandt Menneskene, og vi kunne spore dens forskjelligartede Indflydelse, overeensstemmende med de talrige Troesbekjendelser, Menneskene bekjende sig til. Men uagtet al den Pragt, som lægges for Dagen, og al den Iver, hvormed man virker for at gjøre Proselyter til de forskjellige Systemer, opstaaer alligevel det vigtige Spørgsmaal: Finder alt dette Behag for Guds Øine? Vi svare dristigt Nei! Og

hvorfor ikke? Fordi det vel er muligt at have Overflod af Religionsbekjendelser — at arbeide med Utrættelighed for visse Systemers Udbredelse og dog aldrig at have kjendt Jesu Christi Evangelium, og endnu mindre at have annammet dets Sandhed og adlydt dets Ordinantser. Det bliver derfor høist nodvendigt for os at undersøge hvad Christi Evangelium er, hvis Annammelse og Efterlevelse alene kan frelse os fra den Fortørnelse og Vrede, som skal fortære alle dem, der ikke kjende Gud.

Vi ville derfor først bemærke, at Evangeliet indbefatter langt Mere, end den blotte Prædiken om Gudsfrygt — en Anskuelse, som er saa almindelig blandt de Religieuse. Ved at gjennemlæse det 29de Capitel af Esaiæ Propheti finde vi en noiagtig Beskrivelse over den religieuse Verdens Tilstand paa den Tid, da Herren atter skulde udføre en forunderlig Gjerning paa Jorden. Lærerne i nævnte Tidsperiode skulde være blinde, skulde lede Andre vild, skulde rave, men ikke af stærk Drik, og deres Øine skulde være ligesom tillukkede, som Følge af at Aabenbaringens Aand er ukjendt iblandt dem, og fordi Propheterne og Seerne ere borte. Vi ville her anføre et Udtog af nævnte Capitel efter en ældre Bibeloversættelse, begyndende paa det 11te Vers.

„Alt deres Syn skal være Eder som en forseglet Bogs Ord, hvilken man giver den, der forstaaer sig paa Skrift, og siger: Kjære, læs dette; men han maa sige: Jeg kan ikke, thi den er forseglet. Og Bogen gives til En, som ikke forstaaer sig paa Skrift, saa der siges: Kjære, læs dette, og han maa sige: Jeg forstaaer mig ikke paa Skrift. Derfor sagde Herren: Efterdi dette Folk holder sig nær til mig med deres Mund, og de ære mig med Læberne, men deres Hjerte er langt fra mig, og deres Frygt for mig er Menneskebud, som de have lært; derfor, see, jeg vil atter handle underligen med dette Folk, paa det Underligste; ja, paa det Underligste; thi deres Vises Viisdom skal forgaae, og deres Forstandiges Forstand skal skjule sig" osv.

Man kan lettelig forvisse sig om Tiden, naar dette overordentlige Herrens Værk skal begynde, ved at læse den sidste Deel af samme Capitel. Det vil finde Sted, naar der kun er en kort Tid tilbage, at „Libanon skal blive omvendt til en frugtbar Mark, og en frugtbar Mark skal agtes som en Skov," eller kort før den Tid, da „det er ude med den Grusomme, og Spotteren haver faaet Ende, og alle de ere udryddede, som ere aarvaagne til at gjøre Uret, da Jacob ikke mere skal beskjæmmes, og hans Ansigt ikke mere skal blegne."

Det er indlysende for enhver Hellig i de sidste Dage, naar han læser ovennævnte Capitel af Esaias med Eftertanke, at den religieuse Verden, som prædiker om Gudsfrygt, vil blive provet, og at denne Prøve skal bevirkes derved, at en forseglet Bog fremkommer, som hverken den Lærde eller Ulærde kan læse, som Følge af at Propheterne og Seerne ikke findes mere, eller med andre Ord: Lærerne ere blinde, fordi de ere berøvede Aabenbaringens Aand, og de føre deres Hjord i Vildfarelse. Derfor vil Herren gjøre en forunderlig Gjerning blandt Menneskenes Børn, hvilket skal sætte al jordisk Viisdom og Forstand i største Forlegenhed. Desuagtet fortsætte Lærerne deres Prædiken om Gudsfrygt, men det skeer ifølge Menneskebud og ikke efter Evangeliets Lov.

Men Resultatet af dette forunderlige Værk skal ikke blot være, at de Vises og Forstandiges Kløgt skal staae tilskamme, men „paa den samme Dag skal den Døve høre Bogens Ord, og den Blindes Øine see af Dunkelhed og Mørke, de Sagtmodige skulle faae mere Glæde i Herren og de Fattige blandt Menneskene fryde sig i Israels Hellige."

Hvis altsaa denne forseglede Bog skal forstaaes, maa Herren atter opreise Propheter og Seere, før de Fattige og Sagtmodige kunne glæde sig ved dens Indhold.

Vi antage derfor, at det ikke vil være nogen Krænkelse af den rette Fortolkning af denne Prophetí, naar vi uddrage den Slutning, at Værket, som Herren vil udføre, hverken meer eller mindre bestaaer i Gjengivelsen af Evangeliet, saaledes som det tilbødes Verden i Christi Dage af ham selv og hans hengivne Tilhængere, da de Fattige og Sagtmodige skulle glæde sig derved og faae Forstand paa at fryde sig over de Grundsætninger, den hidtil forseglede Bog indeholder. Det er ligeledes indlysende, at dette forunderlige Værk bliver udført ved Gjenoprettelsen af det, som var tabt, nemlig Propheter og Seere, ved hvem Guds Villie skulde blive kundgjort og den sande Gudsfrygt atter blive lært, men ikke ifølge menneskelige Forordninger.

Vi vende nu tilbage til det førstanførte Skriftsted i denne Artikel og see deraf, at den Herre Jesus Christus skal komme og tage Hevn over dem, der ikke kjende Gud, og hvorfor? Fordi intet Menneske kan sige, at Jesus er Christus uden ved den Hellig-Aand, og denne kan kun erholdes ved Troens Lydighed, thi det beroer aldeles paa at gjøre Guds Villie, om Nogen skal kjende, om Lærdommen er af guddommelig eller menneskelig Oprindelse.

Det er overflødigt at drøfte dette videre; thi Apostelen siger i rene Ord, at alle de, der ikke adlyde vor Herre Jesu Christi Evangelium, ere hjemfaldne til hans Vrede. Det er derfor af yderste Vigtighed for os at erfare, hvad Christi Evangelium er. Den almindelige Oversættelse af dette Udtryk er „glade Tidender," men om hvad? Vi svare: om Saliggjørelse, og disse Tidender om Salighed maae omfatte hele Forløsningens Plan med dens tilhørende Love, som Menneskeslægten opfordres til at adlyde.

Ved at anordne Saliggjørelsens Plan har Herren handlet efter retfærdige Principer, idet han betragtede Menneskene som Fremmede for sig formedelst deres Synd og Overtrædelse; han har betragtet dem som Fordømte — som Fremmede og Udlændinge, og har følgelig anordnet et Middel, hvorved denne Udlændinghedstilstand tilintetgjøres, og Menneskene atter kunne optages som Medlemmer i Guds store Familie.

Men hvor ofte høre vi ikke, at Tro alene er nødvendig til Salighed, at Lydighed til nogen af Ordinantserne er aldeles overflødig, at siden Moseloven blev afskaffet, er Troen det eneste, der forlanges for at blive frelst, og dog siger Apostelen udtrykkelig, at Herren vil komme og tage Hevn over dem, som ikke adlyde Evangeliet.

Det er et Factum, som anerkjendes af alle Bibeltroende, at Apostlerne fik deres Fuldmagt til at prædike Saliggjørelse for Menneskene af Herren selv, at Begavelsen af den Hellig-Aand var nødvendig for dem for at kunne udføre denne Mission ret, samt at de paa Pintsefestens Dag og under Indflydelsen af Guds Aand bød dem, der troede deres Vidnesbyrd, at omvende sig og lade sig døbe i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse, hvorefter de skulde faae den Hellig-Aand. Hvad Tro og Omvendelse angik, var det Noget, som Folket selv maatte udføre, men med Hensyn til Daabshandlingen blev hver Enkelt opfordret til at overgive sig i Guds bemyndigede Tjeneres Hænder, som da skulde døbe dem i Messiæ Navn til Syndsforladelse; thi Apostlerne kjendte godt deres Herres Lærdom, medens han vandrede iblandt dem, at uden Nogen bliver født af Vand og Aand kan han ikke indkomme i Himmeriges Rige.

De kjendte fuldt vel Nødvendigheden af, at Menneskene, der vare blevne Fremmede og Udlændinge for Gud, maatte fødes paany ved at blive døbte i Christi Navn, før de kunne gjøre lovligt Krav paa at tilhøre Guds Familie. Og naar vi nu overveie Guds Naade mod os, og hvilke faderlige Hensigter, han har med Menneskeslægten, kan man da undres over, at hans Søn skal aabenbares for at tage Hevn over dem, som forkaste de Midler, han har udseet til Frelse for Menneskene? Visselig ikke; men vi maae desværre beklage, at saa Mange ringeagte hans Bud og berolige sig med at lære om Gudsfrygt ifølge menneskelige Forordninger, medens de sige, de elske Frelserens Lærdomme, samtidig med at de regne hans Apostlers Lærdomme som Intet, naar disse lægges som Modvægt i Vægtskaalen til Menneskenes Meninger, hvilke fornegte al Aabenbaring og Inspiration fra det Høie.

Men uagtet Tusinder paa Tusinder vende sig bort fra Sandheden, lad de Sidste-Dages Hellige fryde sig over, at deres Forstand er bleven oplyst derved, at Herren atter har opreist en Prophet og en Seer, saa at vi ikke længere famle om i Mørket eller rave som af stærk Drik, hvad vore religieuse Begreber angaaer, men derimod kunne udbryde med en af Oldtidens inspirerede Skribenter: „Vi ere Dagens Børn, vi ere ei Nattens Børn og ei Mørkets."

Hvor smukt have vi ikke seet en stor Deel af denne Propheti blive opfyldt i disse sidste Dage — Menneskenes Tilstand, ingen Prophet og ingen Syner; Fremkomsten af en Bog, der skulde prøve den religieuse Verdens sande Tilstand; Tilværelsen af mangfoldige Systemer, hvor Gudsfrygt læres efter Menneskebud, og Nødvendigheden af at Herren gjør en forunderlig Gjerning ved at opreise en Prophet for sit Folk. Vi have seet ham dygtiggjøre sin Tjener til at læse den forseglede Bog ved guddommelig Kraft, for at dens simple og dog herlige Grundsætninger kunde komme ud blandt Folket og bringe de Sagtmodige og de Fattige til at glæde sig i Annammelsen af Evangeliets Fylde, Saliggjørelsens Plan.

O, værer trofaste, I Guds Hellige i de sidste Dage, thi det vil ikke vare længe, før Libanon skal blive en frugtbar Mark, og en frugtbar Mark agtes som en Skov. Retfærdighedens Regjering skal snart begynde, og Herren vil skjenke os Hvile tilligemed de fordums Hellige. Men hvad vil ikke de Gjenstridiges Skjebne blive — deres, som trænge os, som forkaste Frelsen, som ikke kjende Gud og ikke adlyde Jesu Christi Evangelium? Sandelig, de ville høste Lønnen for deres Forfølgelser mod de Hellige paa den Dag, da han skal aabenbares i Ildslue med sine Magtes Engle for at tage Hevn over dem, der ikke kjende Gud.

Maa alle de Oprigtige være bevarede i Kundskaben om ham under den stadige Veiledning af Herrens Aand, hvormed de alene kunne sige, at Jesus er Christus.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Juni.

Staten Deseret.

Utahs Borgere have i afvigte Vinter gjort Skridt til at afkaste det Aag, som en territorial Regjeringsform medfører, og have besluttet at ville være en selvstændig, uafhængig Stat, med de samme Rettigheder som de øvrige Stater, der danne den store nordamerikanske Union.

I dette Øiemed nedsattes et Convent, bestaaende af 67 Delegerede, der valgtes af Befolkningen i de forskjellige Landsdele af Territoriet Utah, hvilke samledes i Store Saltsøstad den 20de Januar, hvor de affattede en Constitution for Utah som Stat og vedtoge, at Folket skulde, efterat Constitutionen var bleven offentliggjort, afgive deres Stemmer den 3die Marts for eller imod Constitutionen. De, der stemte for den, skulde tillige afgive deres Stemmer for en Gouverneur, en Vicegouverneur, en Repræsentant til den amerikanske Congres's Underhuus, samt for Senatorer og Repræsentanter til den lovgivende Forsamling for Staten Deseret, hvilket Navn Conventet vedtog for den vordende Stat.

Stemmeafgivningen den 3die Marts var afgjort til Gunst for en Statsforfatning. Brigham Young valgtes til Gouverneur, Heber C. Kimball til Vicegouverneur, John M. Bernhisel til Repræsentant i Congressen, samt en fuldstændig og competent Legislatur for Staten Deseret, bestaaende af Medlemmer fra de forskjellige Countier. Af et Telegram fra Præsident Young til vort Contoir i Liverpool, dateret den 19de April, erfare vi, at den lovgivende Forsamling var sammentraadt og havde vedtaget at sende George Q. Cannon og W. H. Hooper som Senatorer til Overhuset i de Forenede Staters Congres.

Uagtet vi ere fjernt fra Hjemmet, føle vi dog, vi ere forenede i Aanden med dem, der arbeide for Utahs Befrielse fra dets territoriale Afhængighedsforhold til Staterne. Utah er i de sidste sex Aar bleven negtet sine lovmæssige Rettigheder ved Intolerancens mægtige Røst, paa Grund af dets Indbyggeres religieuse Anskuelser, men vi haabe, at Dagen nu er oprunden, da Fornuftens Stemme skal høres blandt de stridende Partier i det Land, hvis frie Sønner ere indviklede i en ødelæggende Broderkamp.

Gud bevare Folkets Ret!

Præsidentskabets Afreise.

Vi have i længere Tid havt Kundskab om, at det var Præsidenterne Lyman og Richs Agt at vende tilbage til vort Hjem i Bjergene dette Foraar. Vi modtoge allerede den 6te Mai et Telegram fra Liverpool, hvori det meddeeltes os, at de vilde

forlade nævnte Sted den 14de f. M., og Ældste Van Cott indbødes til at gjøre Reisen i Følge med dem.

Ældste Van Cott forlod Kjøbenhavn den 9de, og indtraf i Liverpool den 13de. Kort efter modtoge vi et Brev fra Brødrene i Liverpool med den Underretning, at Præsident Cannon ligeledes vilde reise den 14de, som Følge af den fra Præsident Young ovenfor omtalte Depesche, som meddeelte, at G. Q. Cannon og W. H. Hooper vare valgte som Senatorer og John M. Bernhisel som Repræsentant i de Forenede Staters Congres for Utah eller Staten Deseret. Ældste Cannon blev fremdeles anmodet om at møde Capt. Hooper i Washington den 25de Mai om muligt.

Vore Brødres Arbeide i deres Stilling som Statsmænd, der søge at haandhæve vore Rettigheder som et Folk og en væsentlig Deel af en Nation, vil være ligesaa besværligt og ansvarsfuldt som deres Virksomhed i Evangeliets Forkyndelse, Opbyggelsen af Menigheder og Præsidiet over Missioner, og vore Brødre have fuldt saameget Krav paa vor Tro og vore Bønner nu som tidligere. Ældste Jacob G. Bigler er bleven beskikket som midlertidig Præsident for den Europæiske Mission.

Vi have omtalt Ovenstaaende saa omstændeligt, for at de Hellige kunne vide hvad der foretages til Rigets Fremme udenfor deres egen Familiekreds. Det er maaskee overflødigt at bemærke, at vi paaskjønne vore hjemvendende Brødres Arbeide, at Skandinavien har følt Velsignelse af deres Nærværelse her, og at vore Bønner ville opstige til Herrens Throne, at de maae lykkelig naae deres Hjem og leve længe i Zion og nyde den Retfærdiges Løn.

Lærdomme i Jesu Christi de Sidste-Dages Helliges Kirke.

(Fortsat fra Pag. 251.)

Udvælgelse og Forkastelse.

Bibelen. Rom. 8, 29. „Thi hvilke han forud kjendte, dem haver han og forud beskikket til at vorde dannede efter hans Søns Billede, paa det han skulde være den Førstefødte af mange Brødre."

1 Petr. 1, 20. — — — „som vel forud var bestemt, før Verdens Grundvold blev lagt, men blev aabenbaret i disse sidste Tider for Eder"

Eph. 1, 4. „Gud udvalgte os i ham, før Verdens Grundvold blev lagt, at vi skulde være hellige og ustraffelige for hans Aasyn i Kjærlighed;

5 V. „idet han forud bestemte os formedelst Jesum Christum til sønlig Udkaarelse hos sig selv, efter sin Villies Velbehagelighed,

6 V. „sin herlige Naade til Lov, ved hvilken han benaadede os i den Elskte,

7 V. „i hvem vi have Forløsning formedelst hans Blod, Syndernes Forladelse efter hans Naades Rigdom,

8 V. „hvilken han overflødigen tildeelte os i al Viisdom og Forstand,

9 V. „idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed, efter den velbehage-

lige Beslutning, hvilken han forud fattede hos sig selv,

10 V. „at oprette en Huusholdning i Tidernes Fylde, for at samle Alt under eet Hoved i Christo, baade det, som er i Himlene og paa Jorden, udi ham;

11 V. „i hvem ogsaa vi have faaet Lod, vi, som forud vare bestemte efter hans Beslutning, som virker Alt efter sin Villies Raad."

5 Moseb. 7, 6. „Thi Du, Du er et helligt Folk for Herren din Gud; Herren din Gud haver udvalgt Dig, at være ham et Eiendomsfolk fremfor alle Folk, som ere paa Jordens Kreds."

Es. 45, 4. „Ja, for min Tjener Jacobs Skyld og for Israels, min Udvalgtes, Skyld kaldte jeg Dig ved dit Navn (Cyrus); jeg nævnte Dig, endog Du kjendte mig ikke."

Es. 49, 1. „Herren kaldte mig af Moders Liv, han kom mit Navn ihu fra min Moders Liv af."

Jer. 1, 5. „Før jeg dannede Dig i Moders Liv, kjendte jeg Dig, og før Du udkom af Moderen, helligede jeg Dig; jeg beskikkede Dig til en Prophet for Folkene."

Matth. 24, 22. „Men for de Udvalgtes Skyld skulle disse Dage forkortes."

Luc. 18, 7. „Skulde da Gud ikke skaffe sine Udvalgte Ret, som raabe til ham Dag og Nat?"

Rom. 9, 11. „Thi der de, (Esau og Jacob) endnu ikke vare fødte og hverken havde gjort noget Godt eller Ondt, paa det Guds Beslutning efter Udvælgelsen skulde staae fast, da blev der sagt til hende (Rebekka): den Ældre skal tjene den Yngre."

Rom. 11, 5. „Saaledes er da ogsaa i den nærværende Tid en Levning efter Naadens Udvælgelse bleven tilbage."

Mormons Bog. (See Artiklerne „Præstedømmet" og „den almindelige Dom.")

Pagtens Bog. (Side 38, 3.) „Derfor, saa siger Herren til Eder, hos hvem Præstedømmet er vedblevet fra Eders Fædre, thi I ere lovmæssige Arvinger efter Kjødet og have været skjulte fra Verden med Christo i Gud, og Eders Liv og Præstedømmet er vedblevet og skal vedblive ved Eder og Eders Efterkommere indtil alle Tings Gjenoprettelse, som er talt ved de hellige Propheters Mund siden Verdens Begyndelse."

(Side 58, 2.) „Sandelig siger jeg Eder, at I ere udvalgte af Verden til at forkynde mit Evangelium med Glædes Lyd som med en Basuns Røst. — — — Og I ere kaldte til at udføre mine Udvalgtes Indsamling, thi mine Udvalgte høre min Røst og forhærde ikke deres Hjerter; hvorfor den faste Beslutning er udgaaet fra Faderen, at de skulle blive indsamlede til eet Sted paa dette Land (Amerika)."

Hedningernes Fylde og deres Forjættelser.

Bibelen. Ap. Gj. 13, 46. „Men Paulus og Barnabas talede frit og sagde: Det var fornødent, at Guds Ord skulde først tales for Eder; men efterdi I forkynde det, og agte Eder ikke selv værdige til det evige Liv, see, saa vende vi os til Hedningerne.

47 V. „Thi saaledes haver Herren befalet os: Jeg haver sat Dig til Hedningernes Lys, at Du skal være til Saliggjørelse indtil Jordens Ende.

48 V. „Men der Hedningerne det hørte, bleve de glade, og prisede Herrens Ord og troede, saa Mange som vare skikkede til det evige Liv."

Gal. 3, 14. „Paa det Abrahams

Velsignelse maatte komme over Hedningerne i Christo Jesu, saa vi kunde faae Aandens Forjættelse formedelst Troen.

29 V. „Men ere I Christi, da ere I jo Abrahams Sæd, og Arvinger efter Forjættelsen."

Eph. 2, 11. „Derfor kommer ihu, at I, som forhen vare Hedninger efter Kjødet, og bleve kaldte Uomskaarne af den saakaldte Omskjærelse, som skeer med Haanden,

12 V. „at I paa den Tid vare uden Christo, udelukte fra Israels Borgerret og fremmede fra Forjættelsens Pagter, uden Haab og uden Gud i Verden.

13 V. „Men i Christo Jesu ere nu I, som forhen vare langt borte, komne nær til ved Christi Blod.

19 V. „Saa ere I da ikke mere Gjester og Fremmede, men de Helliges Medborgere og Guds Huusfolk."

Es. 11, 10. „Og paa den samme Dag skal der være Isai Rod, som skal staae til Banner for Folket; efter den skulle Hedningerne spørge."

Es. 49, 22. „Jeg vil opløfte min Haand for Hedningerne og mit Banner for Folkene."

Es. 60, 3. „Hedningerne skulle vandre til dit Lys (Zions), og Kongerne til det Skin, som er opgangen over Dig." (See hele Capitlet.)

Mal. 1, 11. „Mit Navn skal være stort iblandt Hedningerne."

Ap. Gj. 9, 15. „Saulus er mig et udvalgt Redskab, at bringe mit Navn frem for Hedninger og Konger og Israels Børn."

Rom. 11, 25. „Forhærdelse er kommen over en Deel af Israel, indtil Hedningernes Fylde er indgaaet, og da skal det ganske Israel frelses."

Gal. 3, 28. „Jøder og Græker, Trælle og Frie ere Alle Eet i Christo Jesu."

Eph. 3, 6. „Hedningerne ere Medarvinger og meddeelagtige i hans Forjættelse i Christo formedelst Evangelium."

Mormons Bog. 1 Nephi 3. (Side 16.) Hele Capitlet indeholder mange Forjættelser til Hedningerne.

2 Nephi 3, 2. (Side 62.) Amerika er et Frihedens Land for Hedningerne.

2 Nephi 11te og 12te Cap. indeholder mange Prophetier om Hedningerne.

Jacob 3. (Side 122) indeholder Parablen om Olietræet.

Nephi 7, 2. 3. 4. Jesu Forjættelser til Hedningerne.

Nephi 1, 9-12. Ligeledes.

Pagtens Bog. (Side 82, 2.) „Jeg har sendt min evige Pagt til Verden, til at være et Lys for Verden, og et Banner, hvortil mit Folk og Hedningerne skulle søge."

(Side 83, 3.) „En Levning af Fæderne skal blive adspredt blandt alle Nationer, og forblive saaledes, indtil Hedningernes Tider fuldkommes; men da skulle de atter blive samlede."

Læs ligeledes 108de Stykke.

(Fortsættes.)

Joseph Smiths Levnetsløb.

April 1839 (Fortsat fra Side 255.)

„Derfor sige vi, at de Forenede Staters Constitution er et herligt Banner, som er grundet paa Guds Viisdom. Den er et himmelsk Banner, og strækker sig til

Alle, som ere begunstigede med dens Frihedslisflighed, ligesom de kjølige Skygger og forfriskende Vande af en stor Klippe midt i et øde og ufrugtbart Land. Den er ligesom et stort Træ, under hvis Grene Folk fra alle Nationer kunne søge Beskyttelse mod Solens brændende Straaler.

„Vi, Brødre, ere berøvede Beskyttelsen af denne herlige Constitution ved de Grummes Grusomhed — af dem, som kun leve for dette Livs Goder, ligesom Dyret for Græsset, og de forglemme, at de Sidste-Dages Hellige, saavel som Presbyterianerne og andre Troessamfund, have fuldkommen Ret til at nyde af Frugterne paa vor nationale Friheds store Træ. Men uagtet Alt, hvad man har gjort mod os, er denne Frugt ikke mindre kostelig og behagelig for os. Vi kunne ikke afvænnes fra Mælken eller drages fra Brystet; heller ikke ville vi fornegte vor Religion paa Grund af Forfølgelser og Trængsler, men ville være standhaftige indtil Døden.

„Vi sige, at Gud er sanddru, at de Forenede Staters Constitution er god, at Bibelen er sand, at Mormons Bog er sand, at Pagtens Bog er sand, at Christus lever, at Engles Sendelse fra Gud er et urokkeligt Factum, og vi vide, at vi have en evig Bolig i Himlene, der ei er opført af Hænder, og hvis Bygmester og Forarbeider er Gud. Dette er en Trøst, som vore Undertrykkere ikke kunne føle, naar Skjebnen lægger sin tunge Haand paa dem, som den har gjort ved os. Hvad er Mennesket? Ihukommer Brødre, at Lykken er foranderlig for Alle.

„Vi ville fortsætte vore Betragtninger en anden Gang.

„Vi undertegne os som Eders Venner og Brødre i det evige Evangelium og Fanger for Jesu Christi, Evangeliets og de Helliges Skyld.

„Vi nedbede Himmelens Velsignelse over de Hellige, som søge at tjene Gud af deres ganske Hjerte, i Jesu Christi Navn. Amen.

Joseph Smith, jun.,
Hyrum Smith,
Lyman Wright,
Caleb Baldwin,
Alexander McRae."

Brødrene Kimball og Turley besøgte Dommer King, der var yderst forbittret paa dem, fordi de havde meldt Sagen til Gouverneuren. Blandt Andet yttrede han: „Jeg kunde have ordnet hele Sagen for Dem til Deres Tilfredshed, dersom De blot havde henvendt Dem til mig, og jeg vilde have undertegnet Petitionen for Alle, undtagen for Joseph Smith, thi han fortjener ikke at leve." Jeg bad Brødrene Kimball og Turley at være ved godt Mod, „thi vi skulle blive løsladte, men ingen anden Arm en Jehovahs kan udfrie os nu. Siig til Brødrene, at de ikke maae være forsagte, og sørg for at faae de Hellige bort saa hurtig som mulig."

Det blev ikke tilladt Brødrene Kimball og Turley at besøge os i Fængslet, og al den Communication, vi havde med dem, skete gjennem Gittervinduet. De vendte atter tilbage til Far West, hvor de ankom den 5te April. Samme Dag forpligtede omtent 50 Mænd i Davies County sig ved Eed til hverken at spise eller drikke, før de havde dræbt Joseph Smith, og Deres Anfører, William Bowman, svor i Theodore Turleys Nærværelse paa, at „fra det Øieblik, han saae Joseph Smith, vilde han ikke nyde Nogetsomhelst, før han havde dræbt ham." Ligeledes kom otte Mænd — Districtsdommeren Capt. Bogart, Dr. Laffity, John Whitmer og fem andre — ind i Committeens Locale og fremlagde for Broder Theodore Turley en Aabenbaring, given til Joseph Smith den 8de Juli 1838, hvori der siges, at de tolv Apostler skulde samles ved Tempelbygningen i Far West den 26de April, for derfra at

gaae paa deres Mission til Øerne i Havet. Denne Aabenbaring bad de ham at læse; men Turley svarede: „Mine Herrer, jeg er vel bekjendt med den." „Da maa De som en fornuftig Mand indrømme, at Joseph Smith ikke er nogen Prophet eller inspireret Mand, thi han og de Tolv ere nu spredte over hele Skabningen. Lad dem komme, hvis de tør; dersom de vise sig her, ville de blive myrdede. Da altsaa denne Aabenbaring ikke kan vorde opfyldt, vil De sandsynligviis nu opgive Deres Tro."

Turley sprang op og sagde: „I Herrens Navn erklærer jeg, at denne Aabenbaring vil blive opfyldt." En Haanlatter var Svaret. John Whitmer hang med Hovedet. „Dersom de Tolv," sagde de, „komme her, vil de blive dræbt; de tør ikke komme hid og tage Afsked, og det gaaer med denne som med alle de andre af Smiths fordømte Prophetier." De gik Turley nærmere paa Livet og sagde, at han gjorde bedst i at gjøre som John Corrill; „han skal nu udgive en Bog, betitlet „Mormonismen upartisk skildret;" han er en fornuftig Mand, og De gjorde rettest i at hjælpe ham." Hertil svarede Turley: „Mine Herrer, jeg formoder, der er Mænd tilstede her, som have hørt Corrill sige, Mormonismen er sand, Joseph Smith er en Prophet og inspireret af Gud, osv. Jeg henvender mig nu til Dem, John Whitmer. De siger, Corrill er en moralsk og ærlig Mand; troer De ham, naar han siger, Mormons Bog er sand, eller naar han siger, den er ikke sand? Der er mangt og meget, som Folk først offentliggjøre, er sandt, og som de senere tilbagekalde og sige er Løgn.

(Fortsættes.)

Blandinger.

Et chinesisk Ordsprog siger: En Løgn har ingen Been og kan derfor ikke staae, men den har Vinger og kan flyve viden om.

En ung Mand, som en Dag havde kjøbt sig en Vugge, som han bar til sit Hjem, mødte en gammel Veninde, der, idet hun lagde sin Haand paa Vuggen, bemærkede: „Ah, John, dette er Frugten af Ægteskabet!" „Vist ikke," svarede han, „Frugten er hjemme, dette er kun Frugtkurven."

Aandsfraværelse. En høitstaaende Herre i Cambridge havde for en Tid siden taget sit Uhr op af Lommen, for at see hvorlænge han skulde lade et Æg koge; men da en af hans Venner netop i dette Øieblik traadte ind i Værelset, fandt han ham aldeles fordybet i sine Tanker med Ægget i Haanden, hvilket han meget opmærksomt betragtede, medens Uhret laa i det kogende Vand.

Man kan bedst afstaae fra ond Tale, naar man afholder sig fra at høre paa onde Beretninger.

Lev for Noget. Tusinder aande, leve og døe — de forlade Livets Virkeplads, og Intet høres mere om dem. Hvorfor ikke? De gjorde aldrig noget Godt i Verden, Ingen følte nogen Velsignelse af dem, Ingen kunde betegne dem som Frembringere af Nogens Lykke; ikke en Linie, de have skrevet, ikke et Ord, de have talt, kan erindres af Nogen, og saaledes døde de, saaledes blev deres Livslys udslukt, og Ingen dvæler mere ved deres Minde, end ved en Døgnflues. Vil Du leve og døe

saaledes, Du udødelige Sjæl? Lev for Noget. Gjør Godt og reis Dig ved din Virken et Monument, som Tidens Storme aldrig kunne nedbryde. Skriv dit Navn ved Kjærlighed, Mildhed og Barmhjertighed i Tusinders Hjerter, med hvem Du kommer i Berørelse paa din Livsbane, og Du vil aldrig blive forglemt. Nei, dit Navn, dine Gjerninger ville være ligesaa synlige i deres Hjerter som Stjernerne paa den dunkle Nathimmel, thi gode Handlinger ville straale klarere paa Jorden end Himmelens Stjerner. (Dr. Chalmers.)

Nyheder.

China. Fra Shanghae meldes, at Admiral Hope stadig foretager Recognoseeringer og søger at holde Oprørerne fjernede fra Staden. En større Fegtning fandt den 27de Februar Sted ved Ming-Hong, hvor 6,000 Oprørere bleve kastede tilbage med et Tab af 6—700 Døde og 300 Fanger. Det engelske og franske Artilleri anrettede en frygtelig Ødelæggelse i deres Rækker, og de fremmede Tropper, der bleve kraftigt understøttede af Oberst Wood og hans disciplinerede Chinesere, trak sig, efter at have nedbrændt Ming-Hong, tilbage til Shanghae. I Shanghae befinde sig for Øieblikket ikke færre end 80,000 Flygtninge, for hvilke det er meget vanskeligt at skaffe de nødvendige Subsistentsmidler. Fra Ninavo meldes, at Oprørerne ruste sig til et Angreb paa Tchusan, hvor de imidlertid ville træffe paa 800 Mand franske Tropper, som ere blevne sendte derhen. Det hedder tillige, at 1,000 Mand engelske Tropper ere underveis fra Ostindien for at tage Deel i de active Operationer mod Taepingerne.

Afrika. I England har man modtaget Beretninger om nye af Kongen af Dahomey udøvede Rædselsgjerninger. Efter at have angrebet og indtaget den 16 engl. Mile vestfor Abbeokuta beliggende Stad Ischaga, lod han Staden nedbrænde, 1,000 af Indvaanerne halshugge og 4,000 andre samt en indfødt Missionsagent slæbe bort som Fanger. Den store, fem Dagreiser dybere i det Indre beliggende Stad Sjage var bleven ødelagt af Ibadanerne. En engelsk Missionair, som befandt sig i Staden, blev slæbt bort som Fange, og der fordredes 2,000 Lst. i Løsepenge for ham. Gouverneuren af Lagos vægrede sig imidlertid ved at betale denne Sum og var ifærd med at træffe Foranstaltninger til at befrie Missionairen med Magt. Et under fransk Flag farende Skib var i Begyndelsen af April løbet ind til Lagos i Havnen Whydah, havde der indtaget 1,600 Slaver og uhindret begivet sig derfra med denne Fragt.

Riflede Kanoner. „Journ. des Debats" indeholder en Artikel af Xavier Raymond om riflet Skyts. Forfatteren anstiller en Sammenligning mellem de Forbedringer, dette Vaaben er undergaaet i de forskjellige Lande, og tilkjender Frankrig Prisen. Skjøndt de sidste Forsøg med det perfectionerede Skyts endnu holdes hemmelige, mener Raymond dog at kunne forsikkre, at den i Lorient prøvede 30-pundige Skibskanon er den bedste af alle, idet den med en Krudtladning af 24 Pund udskyder Kugler paa 90 Pund, som i en Afstand af 1,500 Alen gjennembore 4½ Tommer tykke Jernplader. Hovedforbedringen ved denne Kanon skal bestaae i, at dens bageste

Deel er forsynet med et Antal fine Smaahuller, hvorved Reculeringen betydelig formindskes, uden at Kuglens Anslagskraft derved formindskes.

En frygtelig Ildebrand har næsten ganske fortæret den lille driftige Fabrikby Enschede i Holland, som har en Befolkning af 8—9,000 Mennesker. Fire Kirker og Raadhuset blev Luernes Bytte; af 15 Fabriker blev der kun een staaende.

Store Oversvømmelser have fundet Sted i Lincolnshire. En Deel af dette engelske Grevskab ligger under Havets Overflade og beskyttes ved Dæmninger imod Vandets Indbrud. En af disse Dæmninger blev forleden gjennembrudt, og igjennem en 60 Alen bred Aabning styrtede Havbølgerne ind over det lavtliggende, rigt dyrkede og stærkt befolkede Land. Hidtil have alle Forsøg paa at stoppe Aabningen været forgjeves. Man frygter derfor, at Skaden vil blive endnu langt større, endskjøndt allerede en Strækning paa 30,000 Tønder Land, fordeelt imellem 200 Eiere og Forpagtere, staaer under Vand. Jammeren er umaadelig, den rige Høst aldeles tabt, Bygningerne ødelagte af Vandet og Skaden ikke til at beregne.

I Stige paa Fyen har en Ildebrand lagt 23 Huse og 2 Boelssteder i Aske, hvorved 27 Familier, bestaaende af 89 Mennesker, bleve huusvilde.

Lykken synes fremdeles at være Sydstaterne imod, idet de fornylig have maattet overgive den store Handelsstad New Orleans i Nordens Hænder, saagodtsom uden Sværdslag. De Sydlige have ogsaa rømmet Yorktown, hvorfra de forfulgtes, og flere Træfninger skulle have staaet under Tilbagetoget. Den fjendtlige Stemning i Syden mod Unionen skal imidlertid være stærkere end nogensinde, og det vil ikke være nogen let Opgave at læge det Brud, som har adskilt disse tvende Dele af den fordums Union saameget mere, som en stor Statsgjeldsbyrde i mange Aar vil komme til at hvile trykkende paa Befolkningen.

Indhold.

	Side.
Tale af Præs. B. Young	257.
Evangeliet	261.
Red. Bemærk. (Staten Deseret — Præsidentskabets Afreise	265.
Lærdomme i Jesu Christi de Sidste-Dages Helliges Kirke (fortsat)	266.
Joseph Smiths Levnetsløb (fortsat)	268.
Blandinger	270.
Nyheder	271.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14, 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.